

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 62.

Vydána dne 4. srpna 1921.

Obsah: (245.—252.) 245. Zákon o státních hranicích. — 246. Zákon o zřízení aktuárských úředníků u báňských úřadů. — 247. Zákon o mimořádné župní přírážce na Slovensku. — 248. Zákon o dalším prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických. — 249. Zákon o zeizení státního nemovitého majetku. — 250. Zákon o směně státního nemovitého majetku. — 251. Zákon, jímž se ze státní služby a ze služby v podnicích a fondech státem spravovaných odstraňuje úřední název „sluha“ a nahrazuje pojmenováním „zřízenec“. — 252. Zákon, jímž se upravují ustanovení o prohlášení za mrtvého.

245.

Zákon ze dne 30. června 1921 o státních hranicích.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Veškeré záležitosti spojené s administrací, určováním, vytýčením a omezníkováním, jakož i s revisí, udržováním a evidencí státních hranic soustřeďují se v době, po kterou se provádějí rozhraničovací ustanovení mezinárodních smluv, v ministerstvu veřejných prací, kterému náleží dohodnouti se ve všech otázkách týkajících se hranic se zúčastněnými ministerstvy.

Ukončení této doby bude stanoveno vládním nařízením.

Článek II.

§ 1.

Vlastníci pozemků jsou povinni trpěti bez nároků na odškodné, by na těchto pozemcích byly postaveny státní hraniční mezníky, jakož i jiná značková opatření (sloupy, výtky atd.), jichž ku řádnému vytýčení a vyznačení státních hranic bude potřebí, dále, aby pozemků těchto používalo se jakýmkoliv způsobem k tomu, aby se umožnilo a zabezpečilo stanovení hranic a postavení hraničních mezníků a značek.

Rovněž povinni jsou bez nároků na jakékoliv odškodné trpěti občůzky státní hranice legitimovanými úředními osobami a dovoliti přístup, po případě příjezd na státní hranici a jakékoliv jiné použití pozemků za účelem provádění nutných osazovacích prací a oprav na hraničních meznících a značkách.

§ 2.

Vlastníci hraničních pozemků jsou dále povinni na vyzvání československého komisaře mezinárodní komise pro stanovení hranic, a kdyby příslušná státní hranice touto komisí přezkoumávána nebyla, na vyzvání politického úřadu bezplatně postoupiti do vlastnictví státu soukromé mezníky na státní hranici se nacházející, pokud tyto byly uznány těmito orgány za působivé pro vyznačení státních hranic a pokud by při použití jich k tomu účelu nebylo nutno je s dosavadního místa posunouti.

Mezníky ty nesmějí ani později bez svolení vlastníka pozemku s dosavadního místa býti jinam přesazeny.

§ 3.

Tam, kde prochází státní hranice lesy, jsou vlastníci lesního pozemku povinni zpravidla bez nároku na náhradu vymýtití pruh lesa v šířce 1 m od hranic a odstraniti odtud veškeré pařezy, jakož i poražené kmeny a klestí ve lhůtě, kterou k tomu určí československý komisař mezinárodní komise pro stanovení hranic, a kdyby příslušná část hranice nebyla touto komisí přezkoumávána, ve lhůtě, kterou určí politický úřad.

Tento pruh podél státních hranic povinni jsou vlastníci bez nároku na náhradu udržovati trvale vymýcený a v takovém stavu, aby od každého hraničního kamene bylo viděti k oběma sousedním hraničním kamenům.

Táž povinnost ukládá se i vlastníkům pozemků nezalesněných, pokud by na nich ve vzdálenosti 1 m od státních hranic nalézaly se stromy nebo keře.

K příkazu příslušných orgánů jest povinen k úkonům nařízeným v tomto řu za vlastníka každý, kdo drží neb spravuje pohraniční pozemky.

§ 4.

Vlastníci pozemků povinni jsou napříště ponechati pruh v šíři 1 m podél státních hranic nezastavěný a nesmějí v něm zřizovati příkopů, zdí, ohrad a vůbec žádných zařízení, kterými by obchůzka hranice byla ztížena neb znemožněna.

Ustanovení toto netýká se budov a zařízení v době vydání tohoto zákona již existujících, jakož i těch budov a zařízení na pozemcích železnic veřejné dopravě sloužících, jež budoucně — předpokládajíce povolení ministerstva železnic v dohodě s ministerstvem veřejných prací — budou prováděny.

§ 5.

Pokud státní hranice sleduje tok vody veřejné neb soukromé, po případě vody ve veřejné neb soukromé dispozici jsoucí, ať již tím způsobem, že střed toku nebo některý břeh tvoří hranici státní, povinni jsou vlastníci břehů, jakož i pozemků přilehlých bez nároků na jakékoliv odškodné trpěti, aby na jejich pozemcích postaveny byly hraniční mezníky, po případě i jiná značková opatření a zařízení, jichž jest ku přesnému stanovení a vytýčení státních hranic potřebí, jakož i by používalo se pozemků jejich jakýmkoliv způsobem při stavbě a opravě hraničních mezníků, značkových kamenů a zařízení, dále k obchůzkám hranice legitimovanými úředními osobami.

§ 6.

Vlastníci břehů vod soukromých i veřejných, po případě v soukromé neb veřejné dispozici jsoucích, pokud tvoří tyto vody státní hranici, povinni jsou kromě případů hrozícího nebezpečí zdržeti se všeho, čím by povaha, poloha, tvar neb směr břehů a řečiště vod těchto mohly býti změněny.

Stejně obmezení stíhá i vlastníky a uživatele těchto vod a majitele práv vodních k těmto vodám.

§ 7.

Vlastníci břehů vod soukromých neb veřejných, po případě v soukromé neb veřejné dispozici jsoucích, pokud tvoří tyto vody státní hranici, jakož i vlastníci pozemků sousedních, povinni jsou zpravidla bez nároků na náhradu vymýtiti potřebný pruh porostu v rozsahu až do šíře 2 m v době a směru, které určí československý komisař mezinárodní komise pro stanovení hranic, po případě politický úřad, při čemž jest přihlížeti k tomu, aby vykácením porostu nebyla ohrožena pevnost a stálost břehů, dále jsou povinni ve zmíněném stavu břehy a sousední pozemky udržovati a nezřizovati na nich ničeho ani budoucně, čím by obchůzka vod těch úředními osobami byla ztížena nebo znemožněna.

K příkazu příslušných orgánů jest povinen k úkonům nařízeným v tomto řu za vlastníka každý, kdo drží neb spravuje břehy pohraničních vod, po případě pozemky sousední.

§ 8.

Jakékoliv změny dosavadních břehů vod soukromých neb veřejných, po případě v soukromé neb veřejné dispozici jsoucích, jež tvoří státní hranici, jakož i nová díla vodní, dále změny dosavadních vodních děl na těchto vodách a každé nové použití vod těchto, které by mohlo míti za následek změnu dosavadních břehů, podléhají po dobu v čl. I. uvedenou schválení ministerstva veřejných prací.

Pokud k opatřením těm potřebí jest též povolení vodoprávního, nesmí je úřad vodoprávní vydati dříve, než bude prokázáno, že uděleno bylo schválení ministerstvem veřejných prací dle odstavce 1.

§ 9.

Kdo drží neb spravuje pozemky ležící podél státních hranic, po případě podél břehů vod, jež tvoří státní hranici, povinen jest ihned, jakmile o tom zví, hlásiti starostovi obce každé porušení, zničení, odstranění neb přenesení hraničních mezníků, jakož i jiných značkových kamenů a zařízení sloužících ke stanovení státní hranice, po případě i jiné skutečnosti, jimiž by zřejmost hranic byla porušena neb ohrožena.

§ 10.

Pro železnice, sloužící veřejné dopravě, jež hranice státní protínají neb jich se dotýkají,

platí obdobně předpisy tohoto zákona, při jejich provádění však dlužno šetřiti dosavadních stavebních a policejních předpisů, platných pro železnice.

§ 11.

Každé nesplnění povinností v §§ 3, 4, 6, 7, 9 tohoto zákona stanovených trestají, pokud nejde o trestný čin přísněji stíhaný, politické úřady, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativní policejní vrchnosti první stoly, a to peněžitou pokutou od 100 Kč do 10.000 Kč nebo vězením do tří měsíců. Při nedobytnosti pokuty nastupuje místo ní vězení nejvýše 3 měsíce trvající.

§ 12.

Kdykoliv předpisy tohoto zákona nějakým konáním neb opominutím byly přestoupeny, může státní správa — bez ohledu na případné potrestání — sama na útraty provinilcovy dáti vykonati všechna opatření těmito předpisy jemu uložená, po případě dáti uvésti vše ve stav těmito předpisy odpovídající a vzniklé tím náklady vymáhati na zavázaném politickou exekucí.

Článek III.

Zákon tento nedotýká se mezinárodních smluv uzavřených před 1. srpnem 1914.

Článek IV.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Článek V.

Vládním nařízením buďtež stanoveny případy, kdy výjimečně podle §§ 3 a 7 má se poskytnouti náhrada.

Článek VI.

Provedením zákona v době v článku I. určené pověřuje se ministr veřejných prací v dohodě s ministrem věcí zahraničních, ministrem vnitra, ministrem financí a ministrem zemědělství; po uplynutí doby této pak ministr vnitra v dohodě s ostatními ministry právě uvedenými.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Kovařík v. r.

246.

Zákon ze dne 30. června 1921

o zřízení aktuárských úředníků u báňských úřadů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

U báňských úřadů mohou býti ustanoveni pro pomocnou službu konceptní báňští aktuárští úředníci.

Čekatelé na taková místa mohou býti připuštěni v potřebném počtu jako báňští praktikanti aktuárští do služební praxe, musí však prokázati, že vykonali zkoušku dospělosti na úplné střední škole veřejné neb právem veřejnosti nadané nebo na jiném ústavě vyučovací, který těmito středními školami bude nařízením o předběžném vzdělání pro službu aktuárskou na roveň postaven.

Aktuárští praktikanti báňští vykonávající službu mají postavení státních úředníků.

Aktuárští praktikanti báňští, kteří jednoletou zkušební praxi úspěšně vykonali a odborně zkoušce s dobrým prospěchem se podrobili, jmenují se definitivními báňskými úředníky aktuárskými podle čl. V., § 2, zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n.

Podrobnější ustanovení o báňské aktuárské zkoušce v odstavci 4. uvedené budou vydána nařízením.

§ 2.

Aktuárští úředníci báňští slují v XI. hodn. tř. báňskými asistenty, v X. hodn. tř. báňskými adjunkty aktuárskými, v IX. hodn. tř. báňskými aktuáry, v VIII. hodn. tř. vrchními báňskými aktuáry a v VII. hodn. tř. báňskými aktuárskými řediteli.

§ 3.

Ministerstvo veřejných prací jest zmocněno, aby do 1 roku, počínajíc od působnosti tohoto zákona, mezi pomocné konceptní úředníky zařadilo na žádost kancelářské úředníky báňských úřadů, kteří vychodili s dobrým prospěchem aspoň nižší střední školu nebo ústav jí na roveň postavený a byli aspoň po 5 let u revírního báňského úřadu nebo báňského hejtmanství (báňského komisariátu, po případě báňského kapitanátu) výhradně ne-